

ת"פ 54426/10 - מדינת ישראל נגד חני חונצ'ה גרבוי, מירה ויצמן, מרסי מסל קסלטי - נדונה, הودיה אלין עטיה, טל נופר יהודה -
נדונה, מלכה ملي יצחק

ת"פ 15-10-54426 מדינת ישראל נ' גרבוי
ואח' 12 דצמבר 2016

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבו

בעビין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשומות

1. חני חונצ'ה גרבוי
2. מירה ויצמן
3. מרסי מסל קסלטי - נדונה
4. הודיה אלין עטיה
5. טל נופר יהודה - נדונה
6. מלכה ملي יצחק

nocchim:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל

מטעם הנאשומת 1: בעצמה וב"כ עו"ד דניאל ויס מטעם הסגורייה הציבורית

מטעם הנאשומות 4 ו-6: בעצמן וב"כ עו"ד אביעד אמלז'

גור דין

בעניין של הנאשומות 1, 4 ו- 6 בלבד (להלן: "הנאשומות")

רקע:

1. בישיבה שהתקיימה בתאריך 20.4.2016 תוקן כתוב האישום, במסגרת הסדר דין בין הצדדים אשר גובש בעקבות הליך גישור. הנאשומות הודהו והורשו **בגנבה**, עברה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). במסגרת הסדר חלק זה אף סוכם כי הנאשומות יופנו לשירות המבחן לקבלת תסקير בעניין אשר יתייחס אף לאפשרות ביטול הרשותן, כאשר המלצה שירוט המבחן אינה מחייבת.
2. מעובדות כתוב האישום המתוקן עולה כי במועדים הרלבנטיים, עבדו הנאשומות בסניף ינות ביתן בבית שאן

עמוד 1

(להלן: "המעסיק"). **הנאשמה 1** עבדה כסגנית מנהל, ואילו **הנאשמות 4 ו- 6** עבדו במקומות אחרים בתפקידים משמրת. על פי הנטען, במהלך חודש אוגוסט 2014, לקרأت ראש השנה, הנפק מעסיקן של הנאשמות תווּי קניה, אשר הוטענו בכרטיסי מתנה כספי איש לעובדיו (להלן: "הכרטיסים"). הכרטיסים הוטענו בסכומים של 150 ₪ או 300 ₪. בתום ניצול סכומי השי ומימוש הכרטיס עד תום, החזרו העובדים את הכרטיסים לאחרראי המשמרות בסניף.

3. במועדים הרלבנטיים לכobb האישום המתוקן היו בקובפה הראשית בסניף שלושה כרטיסי שי, שניים מהם בסכום טעינה מקורי של 150 ₪ והשלישי בסכום של 300 ₪, אשר עקב תקללה חזרו והוטענו פעמיחר בסכום המוקורי. הנאשמות היו מודעות לתקלה זו אשר הובילה לטעינה חוזרת, כאמור. בין התאריכים 24.9.2013 ל- 4.1.2014, בעשרות הזרזנותיות שונות, נהגו הנאשמות לשלם באמצעות הכרטיסים התקולים שהיו שמורים אצל הנאשמת 1 עבור מוצריים שונים אותם רכשו מהמעסיק, זאת כאשר הן מקפידות שסכום הרכישה לא יעלה על סכום הטעינה בכרטיס. הנאשמות 4 ו- 6 נהגו לקבל את הכרטיסים התקולים מהנאשמת 1, ובסיום הרכישה היו מוחזרות להן, זאת כאשר חלק מהמרקם הייתה הנאשמת 1 לדין והסדירה את התשלום, ואף אישרה ביטול פרטיים מהרכישה על מנת שסכום הקניה לא יעלה על סכום הטעינה המקורי. במעשהן, כאמור, גנוו הנאשמות נכסיו המעסיק, בסכום שאינו ידוע במדויק.

תסקרי שירות המבחן :

4. שירות המבחן הגיע לסקוריים בעניין של שלוש הנאשמות בהם עמד על קורות חייהן, התייחסותן לעבירה, הודהתן בביצועה וכן הבעת הצער והחרטה על מעשייה. שירות המבחן הדגיש כי מדובר בעבירה אשר אינה מאפיינת את אורחות חייהן של הנאשמות עד למועד ביצועה, וכי מעורבותן נבעה מהיעדר שיקול דעת מספק ותחושת לגיטימיות, לנוכח מעורבות יתר הנאשמות ייחודי ביצועה של העבירה. הנאשמות פיצו את המעסיק בגין הגנבה שביצעו בסכומים נכבדים.

5. בנוגע לנאשמת 1, לאור העובדה כי מדובר במעורבותה הראשונה בפלילים, סבור שירות המבחן כי הרשותה עלולה לפגוע בהליך השני בו הchallenge וביכולתה להתפרקנס בעתיד. לכן, המליץ להימנע מהרשעתה ולהטיל עליה צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות, והתחייבות כספית.

6. בנוגע לנאשמת 4, לאור העובדה כי זהה מעורבותה הראשונה בפלילים, ולנוכח הлик גירושין אותו היא עובהה אשר מחיב אותה למצוא מקום עבודה לשם פרנסתה, המליץ שירות המבחן שלא להרישה ולהטיל עליה צו מבנן במשך 12 חודשים במהלך תופנה הנאשמת למחلكה לשירותים חברתיים בעירייה בית שאן, לקבלת סיוע כלכלי ורגשי. כמו כן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת 4 התחייבות כספית ופיצוי למתלוון.

7. בנוגע לנאשמת 6, ציין שירות המבחן כי אף היא נעדרת הרשותות קודמות וכיום עובדת כקופאית ראשית בראשת ACE. הлик הפלילי היהו גורם מרתיע ומחัด גבולות עבורה. להערכת שירות המבחן הרשותה בדיון עלולה לפגוע בעתידה התעסוקתי ולכך המליץ להימנע מכך ולהטיל עליה צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות והתחייבות כספית.

טייעוני המאשימה לעונש :

8. בטיעוני לעונש, התייחס ב"כ המאשימה לסקורי שירות המבחן שהוגשו בעניין של הנאשמות 1 ו- 6 וציין כי אין מדובר בתסקירים חייבים מאוחר והן לקחו אחריות חלקי בלבד על המוחס להן. בנוגע לנאשמת 1 הדגיש ב"כ המאשימה את חלקה המרכזי ביצוע העבירה עת הדרכה את יתר הנאשמות כיצד לא לחרוג

מסגרת ה刑事责任. לנוכח חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, סבורה המאשימה כי אין מקום שלא להרשות את הנאשנות, וזאת אף לנוכח העובדה כי ראייה או אינדיקטיה לפגיעה ממשית בהן או בשיקומן באם תורשענה. המאשימה עתרה לגזoor על הנאשנות מוטנה, כשם שנגזר על יתר הנאשנות בכתב האישום המתוקן, אשר עניין נדון בנפרד.

טייעוני ב"כ הנאשנות :

9. **ב"כ הנאשנות 1** ביחס להתחשב בעובדה כי היא הודתה במិוחס לה מיד לאחר ביצוע העבירה בפני הקב"ט הראשי במקום העבודה ואף שלמה פיזי כספי נכבד למעסיק בגין מעשה, זאת לאחר שהובטה לה שלא תוגש תלונה למשתרעה כנגדה, הבטחה אשר הופרה. לדבריו, יש להתחשב בהודאת הנאשנות 1 במិוחס לה אף בבית המשפט, בנסיבות האחוריות וביחסICON השיפוטי הטמון בכר. לדבריו, תסקיר שירות המבחן בעניינה חייבי וכן עתר לאמץ את המלצותו. הנאשנות 1 עברה שינוי משמעותי בחייה ואף עובדת כיום במקום עבודה מסודר. הרשותה עלולה לפגוע ביכולתה העתידית להתפרנס ממកצוע הנהלת החשבונות אותו החלה ללמידה לאחרונה.
10. הנאשנות 1 בדבריה צינה כי מדובר באירוע שאינו מאפיין אותה וכי היא מעוניינת להתקדם בחייה.
11. **ב"כ נאשנות 4** הפנה אף הוא לתסקיר שירות המבחן ולנסיבות חייה המורכבות של הנאשנות, כמפורט בו. לדבריו, הנאשנות 4 הודהה במិוחס לה ונטלה אחירות על מעשהה ואף הביעה חרטה. הסגנון הדגיש את חלקה המינורי של הנאשנות 4 ביצוע העבירה, וכן את העובדה כי היא בעיצומו של הליך גירושין. לדבריו, הרשותה בדיון עלולה לפגוע ביכולתה להתפרנס בעתיד.
12. **הנאשנות 4** הביעה חרטה על מעשהה וצינה כי הדבר גורם לה לתחושת בושה וצער.
13. **ב"כ הנאשנות 6** טען כי מדובר בבחורה נורמטטיבית, צעירה בתחלת דרכה. כיום עובדת כקופאית ראשית וכגזברית ברשות ACE, כך שהרשותה בדיון עלולה להוביל לפיטוריה. הנאשנות הודהה ונטלה אחירות על המិוחס לה, ההליך הפלילי היהו גורם מרთיע עבורה והיא מעוניינת להתקדם בחייה. לדבריו, הנאשנות 6 פיצתה את מעסיקה הקודם, ואף בעניינה הופרה הבטחה לפיה לא תוגש כנגדה תלונה פלילית באמ תפוצה. לנוכח האמור, סבור הסגנון כי המלצה שירות המבחן בעניינה הולמת את נסיבות המקרה ויש לאמזה.
14. **הנאשנות 6** הביעה אף היא צער וחרטה על מעשהה, טענה כי מצבאה הבריאותי אינם טוב וכי היא מעוניינת להתקדם בחייה.

אי- הרשותה דין:

15. ככל מי שנקבע כי ביצוע עבירה יורשע במិוחס לו, ורק במקרים חריגים שבהם אין יחס סביר בין חומרת העבירה ונסיבותיה לבין הנזק הצפוי מן הרשותה, יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו להימנע מהרשעת הנאשם בדיון. בפסקה נקבעו שני מבחנים מרכזיים לסיום הליך ללא הרשותה:
- א. סוג העבירה, חומרתה ונסיבותיה והאם אפשר בנסיבות אלה לוווטר על הרשותה מבלי שהיא יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי שיש בהרשותה.
- ב. נסיבותו האישיות של הנאשם והפגיעה הצפואה לו והאם הנזק הצפוי להיגרם לו עקב הרשותה הינו כזה הפוגע

ביסכוי שיקומו וחורג מהרואי בנסיבות העניין.

(ראו לעניין זה ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3), 337 (1997); רע"פ 09/6904, **בלוך נ' מדינת ישראל**, (מיום 09.08.2011); רע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' ביטון** (מיום 09.07.2010) וכן רע"פ 10/5579 **דוד קרייה נ' מדינת ישראל**, (מיום 10.08.2010)).

16. עוד נקבע בפסקת בית המשפט כי קיימת מקבילית כוחות בין המבחנים השונים, וככל שכחוו של האחד רב יותר, ניתן להסתפק בעוצמה חלשה יותר בבדיקה השני. לעניין זה ראו את דברי כב' השופט אמר ב - עפ"ג (מח' מרכז- לוד) 44406-11-12 **שואנה נ' מדינת ישראל** (16.2.12):

"שיקולי השיקום הם רק אחד משיקולי הענישה, ولكن דרישת הנזק המיעוד הנובע מעצם הרשעה נשקלת כנגד חומרת העבירה, וכן כנגד תכליות הענישה המבוססות על חומרת העבירה, קרי הרתעת הנאשם והרתעתה הרבה. שיקלה משולבת זו של תכליות ושיקולי הענישה נעשית כבמקבילית כוחות, כך שיכל שהעבירה פוחתה בחומרתה כן ניתן משקל יתר לשיקומי השיקום, וממילא נפחית במידה היחסורה וה konkretiyot שנדרוש מהנזק הנובע מההרשעה. אין זו רטוריקה משפטית שמכסה על פרקטיקה שיפוטית אחרת. מדובר בשיקול דעת שיפוטי שימושם בנסיבות כל עניין על ידי איזון הולם של שיקולי הענישה השונים."

באותה פרשה ציין כב' השופט (כתוארו אז) מנחם פינקלשטיין כי יתכן שהפתרון לקשהים בפני בית המשפט בישום הלכת כתוב יימצא בכך שמול האינטרס הציבורי יעדמו נסיבותו האישיות של הנאשם כולם, ללא שהdagש העיקרי יהיה על סיכוי העסקתו בעתיד (שם, בפסקה 14).

17. עבירת הגנבה בה הורשוו הנאשומות, לפי הودאותן, פוגעת באינטרסים הרכושים והקניינים של הקורבן, במקרה זה מעסיקן בעבר, וכן בפרטיוו ובחופש הפעולה שלו. אלמנט המarma הנלווה למעשה הגנבה, אשר בסיסו אי יושר, מחיב אף גינוי מוסרי. סבורי, כי בנסיבות המקרא לפני, מתחם הענישה הרואי הינו זה אשר בסיסו התחנון הימנעות מהרשעה והטלת צו מבחן ו/או של"צ, ובבסיסו העליון - מסר מספר חדשים, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, בctrine מסר מותנה ורכיב כספי - קנס ו/או פיצוי הקורבן.

18. הבחירה שלא להרשיע נאשם משקפת את בחירת בית-המשפט לנקיוט בעניינו אמצעי שיקום חליף הסנקציות הרגולריות. בהיעדר הרשעה גברת יד האמצעים המתknim - המבחן ועובדות השירות לתועלת הציבור, ובין האמצעים אלה אך טבעי הוא לכלול את החיבור בפועל הנפגע. במקרים מסוימים אף עשויה ההחלטה לחיבבו בתשלום פיצויים לנפגע להקל על הבחירה שלא להרשיעו. בע"פ 12/8528 **ציפורה אלירן נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 13.3.2013) קבע כב' השופט שולם, בהסתמך על פסיקה קודמת כי :

"הימנעות מהרשעה של מי שאשמו הוכחה הינה בגדר "חריג שבחריגים" וכן "על ביהם"ש לבחון בראש ובראשונה, את השאלה האם סוג העבירה וטיבה, על רקע הנسبות הקונקרטיות של המקרא, מאפשרים להימנע מהרשעה. בשלב השני, יש להידרש לשאלה, האם עצם הרשעה עלול לפגוע "פגיעה חמורה" בשיקומו או בעתידו של הנאשם, וכי שנקבע בעניין ביטון, על בית המשפט להשתכנע כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעיטה של הרשעה, אינה שකלה

כל ועיקר לתועלת הציבורית המוצהרת שזו תנויב".

עוד נקבע, כי בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העולול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי-كونקרטי, ואין להידרש לאפשרויות תיאורתיות, על פייה עולול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד. בעניין פריגין ציינתי, בהקשר זהה, כי קבלת הגישה, לפיה יש לבחון נזקים אפשריים, העולאים להתרחש בעתיד, גם אם מדובר בנאשמים צעירים, "תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורתיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשותה בדיון השפעה על התכנונם של אוטם תרחישים".

(ראה גם החלטתו של כב' השופט שוהם ברע"פ 5115/13 **מנחם שרון נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 13.9.18; ברע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 13.4.13 וברע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 12.6.12.).

19. עסקין במקרה שלפני הudgeance מסווג עווין, אשר העונש המרבי הקבוע לצידה הינו עד 3 שנות מאסר. באשר לסוגיית חומרת העבירה והפגיעה בשיקולי העונשה האחרים, סבורני כי במקרה דנן מדובר בעבירה שאינה ברף חומרה גבוהה ועל כן אפשרית סיום ההליך באירוע הרשעה. לא נעלמה מעניini העובדה לפיה עסקין במספר מעשי גנבה שבוצעו על ידי הנאשומות, מעשים שקדם להם תכנון, תחכום מסוים וניצול האמון שניתן בהן לרעה. על אף זאת, סבורני כי אין בהימנענות מהרשעת הנאשומות כדי לפגוע באינטרס הציבורי.

20. הנאשומות, כאמור, ניצלו לרעה תקללה שאירעה בטעינת כרטיסי השיזי בסניף בו העסקו. עסקין בגניבת מוצרים, במספר הזדמנויות אך בסכומים שאינם ידועים. בשל כך אף הגיעו הצדדים לכדי הסדר טיעון, בעקבות היליך גישור, במסגרתו תוקן כתוב האישום. יש ליתן משקל ממשי להזדאת הנאשומות בפני הקב"ט במקומם עובודתן בסמוך לביצוע העבירה וועבר להגשת התלונה כנגד המשטרה, ואף לשלום הפיזי הכספי המשמעותי למעסיק. לא נעלמה מעניini אף טענת ב"כ הנאשומות לפיה הובטח להן כי לאחר שתפצנה את המעסיק בסכומים כספיים ממשמעותיים לא תוגש כנגדן תלונה לממשלה ישראל, הבטחה אשר כאמור הופרה.

21. יודגש כי, העבירה נשוא תיק זה בוצעה בשליהו בשנת 2013 עד תחילת שנת 2014, וכORBETT אישום הוגש בסוף חודש אוקטובר 2015! לא שמעתי מפי המאשימה הסבר מניח את הדעת לשיהו בלתי סביר זה בהגשת כתב האישום, דבר אשר יש בו כדי להשליך באופן ישיר ומשמעותי אף על הקביעה באמ יש מקום לבטל את הרשעת הנאשומות, שמא לאו. חלוף הזמן הרוב מאז בוצעה העבירה והעובדה כי עברן של הנאשומות נקי לחלווטין ואף לא טען כי נפתחו תיקים חדשים כנגדו מАЗ, מחזקים את הרושם לפיו הימנענות מהרשעת הנאשומות במקרה זה לא תפגע באינטרס הציבורי או בשיקולי ההרתה פגיעה אשר לא ניתן להקללה או להשלים עמה.

22. סבורני כי דזוקא הרשעתן בדיון כיום, בחילוף זמן כה רב מביצועה של העבירה, תהווה פגיעה בלתי מידתית בנאשומות, העוללה אף לפגוע ביכולתן למצוא מקומות תעסוקה בעתיד, לגדווע או לסקל השתלבות במסגרות לימוד לצורכי שלובן בעתיד במקומות העבודה המחייבים גילוון רישום נקי לחלווטין, ובכך לפגוע ביכולתן לפרנס את משפחתן באופן בלתי מידתי ביחס לנסיבות המקרה שלפני. הנאשומות שלמדו מחיר יקר בעקבות מעשיהן,

הוקעו על ידי המUSIC, פוטרו ואף חוויבו לשלם סכומי פיצוי גבויים עד מאד (ככל הנראה מעבר לשווי הגניבה ביחס לכל אחת ואחת מהן בנפרד), ולאחר מכן נאלצו להתמודד אל מול הילך פלילי בבית המשפט ואף עם מאץ מחודש להשתלב במועל העבודה.

23. באשר לדרישה בדבר פגעה קונקרטית בשיקום הנאשומות, כפי שעה מטעקורי שירות המבחן ומדבריהן של הנאשומות, אשר חלקן אף שולבו במסגרת תעסוקתיות המחייבות היעדרן של הרשות לפליילים, סבורני כי יש לבחון פגעה זו בהתייחס לכל תחומי חייה ויכולתן להמשיך מבלי שהרשעה זו תעמוד להן למבחן ולרועץ.

24. מבלי להמעיט או להקל ראש בחומרת מעשיהן של הנאשומות ומן הצורך להרטיע אחרים ובכך להגן על מעסיקים ממשי גניבה על ידי עובדיהם, סבורני כי הרשותן של הנאשומות בנסיבותיו של מקרה זה, בהתחשב בשיקולים המקרים שפורטו לעיל, עלולה לגרום בהן ולגרם להן לנזק בלתי מיידי. כפי שכבר ציין לעיל, מטעקורים עולה תמונה חיובית לפיה עסקין בנאשומות המתקדמות בצורה נורמטיבית, וכי האירוע נשוא כתוב האישום המתוקן אינו אופיני להן או לאורח חייהן. בנגדו למאשימה, לא התרשםתי כי הנאשומות התחמקו מנטילת אחריות. הנאשומות הדגישו בפני השירות המבחן את מעשיהן מחד, אך אף את חלקן של חברותיהן במשדי הגניבה, מайдן. כל אחת מהן נתלה אחריות על חלקה ואין בכך כדי להוביל למסקנה לפיה נטלו אחריות חלקית בלבד. הן בפני השירות המבחן והן בפני הנאשומות צער וחרטה על מעשיהן, וניכר כי הפנימו לא רק את הפגיעה העצמית שנגרמה להן אלא אף את הפגיעה והנזק שגרמו למשיכון.

25. באשר לטענת המאשימה לפיה עקרון אחידות הענישה מחייב אף הרשות הנאשומות שלפני, כפי שנעשה בעניין של יתר הנאשומות בתיק זה עליה נגזרו מאסרים מוגנים, סבורני כי אין לקבל עמדה זו. אכן, עיקרונו אחידות הענישה הינו עיקרונו בעל משקל רב. דא עקא, נאשומות 2, 3 ו- 5 בחרו להודות במינוס להן בישיבת הגישור בעניין ולסייע את עניין במהרה, וכלל לא עתרו לקבלת תסקירות או לבחינת האפשרות להימנע מהרשעתן. לנוכח עמדתן גובש הסדר טיעון מהיר בעניין, אשר כובד על ידי בית המשפט. סבורני כי אם היו אף הנאשומות 2, 3 ו- 5 בוחרות בדרך בה בחרו לצaud הנאשומות שלפני ולעתור לביטול הרשותן הדבר היה נבחן בכבוד ראש על ידי בית המשפט, וככל הנראה אף עתרתן הייתה מתתקבלת. لكن, אינני סבור כי לעיקרונו אחידות הענישה רלוונטיות בהקשר זה, לנוכח בחירתן השונה של הנאשומות בנסיבות בו בחרו לצaud בהילך זה.

26. לאור האמור, באיזון בין השיקולים השונים, ובבלילם המשיקום וליתן לנאשומות הזדמנויות נוספתם ללא שיוכתמו בכתם הרשות הפליילים. עמדת שירות המבחן בעניין הולמת וחלהטי לאמצה.

סוף דבר:

.27

אני מורה על ביטול הרשותן של הנאשומות.

בנושא לנאשומת 1 :

א. **הנאשומת תבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות. שירות המבחן יעביר תוכנית של"צ תוך 30 ימים מהיום לאישור בית המשפט. תשומת לב השירות המבחן לכך כי הנאשומת בהריון ולכן יש להתאים עבורה תוכנית מתאימה.**

ב. הנאשמת תחתום על התחייבות להימנע מלהעבור את העבירה המווחסת לה בכתב האישום המתוון, וזאת למשך שנה מהיום.התחייבות תהא על סך 3,000 ש"ח או 15 ימי מאסר תמורה; אם לא תחתום תוך 7 ימים מהיום תיאסר למשך 7 ימים.

בנוגע לנאשמת 4 :

א. אני מטיל על הנאשמת צו מבנן למשך שנה מהיום.

ב. הנאשמת תחתום על התחייבות להימנע מלהעBOR את העבירה המווחסת לה בכתב האישום המתוון, וזאת למשך שנה מהיום.התחייבות תהא על סך 3,000 ש"ח או 15 ימי מאסר תמורה; אם לא תחתום תוך 7 ימים מהיום תיאסר למשך 7 ימים.

בנוגע לנאשמת 6 :

א. הנאשמת תבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות. שירות המבחן יעביר תוכנית של"צ תוך 30 ימים מהיום לאישור בית המשפט.

ב. הנאשמת תחתום על התחייבות להימנע מלהעBOR את העבירה המווחסת לה בכתב האישום המתוון, וזאת למשך שנה מהיום.התחייבות תהא על סך 3,000 ש"ח או 15 ימי מאסר תמורה; אם לא תחתום תוך 7 ימים מהיום תיאסר למשך 7 ימים.

mobher בזאת לנשומות 1 - 6 כי אם לא תבצענה את השל"צ ניתן יהיה לבטלו, להרשיין בדין ולגוזר את דין. כמו כן, mobher לנאשמת 4 כי אי עמידה בתנאי הצו, לרבות אי שיתוף פעולה עם שירות המבחן, עלול להביא להפקעת הצו ולחידוש הדיון בעניינה.

מצירות בית המשפט תעביר פרוטוקול זה לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויזי בנכרצת תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ב כסלו תשע"ז, 12/12/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבול, שופט